Написав Наташа
Вівторок, 26 серпня 2014, 13:35

День похилився, благословляє
На небі вечірню зорю.
Вечеряти з учнями вчитель сідає,
Знаючм долю свою.

Кожному хліба Він уділив:
-Їжте, се тіло моє.
Кожному в чашу вина Він налив,
Червоне, мов кров виграє.

З журбою, ласкаво до всих говорив,
Як жити без нього навчав,
Любов`ю святою усих обігрів
І зрадника теж пригощав.

І учні кричали:"Ісусе, за тебе
Не шкода нам крові пролить!"
Та тільки Він знав, що судилося Небом
Самому цю чашу допить.

Знав, що ідучи на муки на хресні
З безодні врятує цей світ.
Знав, що дня третього знову воскресне,
Щоб вірити людство навчить.

А учням ця тайна ще не відкрилась,
Здавалось, вечеря проста.
Лиш зірка самотня сумно дивилась
На останню вечерю Христа.